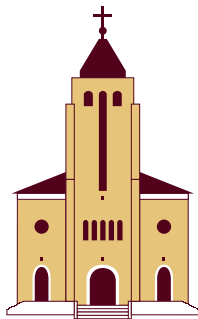

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2026/1. SZÁM • MÁRCIUS 29.

HISZEM A TEST FELTÁMADÁSÁT...

Vezetett ima a Feltámadottal

Kedves Testvérem! Adj magadnak egy kis időt a Feltámadottal való találkozásra! Az alábbi evangéliumi szakaszt hívjuk segítségül; csendesedj el, keress magadnak egy alkalmas helyet, és lassan, használva a képzelőerődöt, engedd,

hogy megérintsen! A szakasz után vezetett ima következik, bátran időzz el az instrukciók segítségével azzal, ami érint. Szabad jegyzetelni is, hogy később vissza tudj térni!

„Mikor azon a napon, a hét első napján este lett, és a helyiség ajtaja, ahol a tanítványok összegyűltek, be volt zárva a zsidóktól való félelem miatt, eljött Jézus, megállt középen, és azt mondta nekik: »Békesség nektek!« Miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok megöriültek, amikor meglátták az Urat. Aztán újra szólt hozzájuk: »Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.« S miután ezt mondta, rájuk lehelt, és így szólt hozzájuk: »Vegyétek a Szentlelket! Akiknek megbocsátjátok bűneiket, bocsánatot nyernek; akiknek pedig megtartjátok, azok bűnei megmaradnak.«

Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívnak, nem volt velük, amikor eljött Jézus. A többi tanítvány elmondta neki: »Láttuk az Urat!« Ő azonban így szólt: »Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, és ujjamat a szegek helyére nem teszem, és kezemet az oldalába nem helyezem, én nem hiszem!«

Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványai, és Tamás is velük volt. Jézus eljött – bár az ajtó zárva volt –, megállt középen, és így szólt: »Békesség nektek!« Azután azt mondta Tamásnak: »Tedd ide ujjadat és nézd a kezeimet; nyújtsd ki kezedet és tedd az oldalamba, és ne légy hitetlen, hanem hívő!« Tamás azt felelte: »Én Uram és én Istenem!« Jézus erre azt mondta neki: »Mivel láttál engem, hittél. Boldogok, akik nem láttak, és mégis hittek.« (Jn 20, 19-29)

Elképezem a tanítványokat... este, zárt ajtók mögött... mi lesz most? Merre tovább? Valahol a szívemnek is vannak ilyen zárt ajtós területei... elzárt részek, ami mögött sötétség és szorongás van ...kérhetem Tamással, ha nem látom őt: Hacsak nem érintem, hacsak ujjaimat nem dughatom a sebeibe, én nem hiszem... Hinni akarok! Meg akarlak tapasztalni, Uram! ... és egyszerűen csak belép az Úr. Én vagyok, ne féljete! Békesség veletek! – figyelem Őt, ahogy belép. Milyen ő ott? A sebeivel igazolja magát, Ő, aki átmegy a zárt ajtókon... jöjj, nyújtsd ki kezedet és tedd ide az oldalamba... Milyen megérinteni Őt? Most egy kicsit elidőzőm itt... ahogy érintem a sebét... Milyen megérinteni a sebét? Ne légy hitetlen, hanem hívő! Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek! Tamás hallásból nem, a látásnak és a tapintásnak hitt. Hozzám milyen érzékszervemen keresztül közeledik az Úr? Vannak sebeim, amin keresztül most bemutatkoznék neki? Mi történik, ha megérinti? Ha megengedem, hogy érintse? Ott, a zárt ajtók mögött?

Mielőtt továbbmennék, még egyszer visszatekintek az imámra, és ahol érintődtem, megjegyzem: később visszatérhetek ide. Figyelem a zárt ajtók mögötti teret, mögötte a szorongást... látom a belépő Jézust, s ahogy a béke szétárad... a sebei... az én sebeim... ahogy érintjük egymást... ahogy elidőzünk... ahogy érint... ahogy érintem őt... – Végül pedig hálát adok az együttlétért, a találkozásért, és dicsóítem a Szentháromság egy Istent: Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek – Miképpen kezdetben, most és mindörökké. Ámen!

REFLEXIÓ

1. Milyen volt az ima? Volt valami, ami érintett? Visszatérhetünk oda?
2. Az Úr ott volt a színen? Hogyan volt ott? Milyennek mutatta magát? Milyen ő ott? (pl. aki belép – milyen neked, ahogy belép? – itt tudj meg minél többet a jelenlévő Úrról, ez segít neki elidőzni ott.)
3. Van érzésed arról, neki mi a fontos számodra? Mi erre a te válaszod?

Gábor atya

PÉLDABESZÉD A DÚSGAZDAGRÓL ÉS A SZEGÉNY LÁZÁRRÓL

Ebben a történetben két ellentétes alak áll előttünk, a gazdag, aki jómódban dőzsöl és a szegény, aki még a morzsákat sem kaphatja meg, amelyeket a gazdagok az asztalról ledobnak. A kor szokása szerint az asztalnál kenyérbe törölték a kezüket, melyet utána eldobtak.

Az atyák részben ezt a példabeszédet is a két testvér-sémába sorolták be, Izraelre (a gazdag) és az Egyházra (a szegény Lázár) vonatkoztatták. A végkifejletek azonban mások. A két testvér-szövegek nyitva maradnak, kérdéssel és meghívással végződnek, ez a példabeszéd a két szereplő visszavonhatatlan végső sorsát mutatja be.

Az elbeszélés jobb megértéséhez végig kell tekintenünk azokon a zsoltárokon, melyekben a szegény panasza Istenhez száll. A panaszkodó szegény Istenbe vetett hitben és a parancsa iránti engedelmisségben él, de csak bajt tapasztal, a cinikusok, akik megvetik Istent, sikert sikerre halmoznak és élvezik az evilági örömöket.

Izrael ősi bölcsessége abból indult ki, hogy Isten az igazakat megjutalmazza és a bűnösöket megbünteti, tehát a bűnnek a szerencsétlenség, az igazságosságnak a szerencse felel meg. A száműzetés korában ez a bölcsesség válságba jutott. Izrael népe többet szenvedett a környező népeknél, amelyek számkivetésbe hurcolták és elnyomták. A magánéletben is megmutatkozott, hogy érdemes cinikusnak lenni; az igaz ember a világban szenvedő lesz. A zsoltárokból és a kései bölcsességi iro-

dalomban látjuk a hívő birkózását ezzel az ellentmondással.

Ennek a küszködésnek a legmegkapóbb szövegét találhatjuk a 73. zsoltárban. Ebben magunk előtt látjuk a dúsgazdagot, akire Lázár panaszkodik: *„Irigység fogott el a gonoszokkal szemben, látva, milyen jól megy soruk a bűnösöknek. Nem gyötri őket a szenvedés, testük egészséges és erővel teli. A halandók bajából nem éreznek semmit, másoknak kínjait nem ismerik. A gőg úgy övezi őket, mint lánc a nyakat, s mint a ruha, fedi őket az erőszak. A gonoszság a hájukból nő ki. Káromló szavuk még az eget is célba veszi. S népem fut utánuk, möhön szürcsöli áradó vizüket. Így szólnak: Hogyan tudná az Isten, hogy szerezne róla tudomást a Magasságbeli?”* A mindezt észlelő szenvedő igazat az a veszély fenyegeti, hogy megbicsaklik hitében. A hirtelen fordulat akkor következik be, amikor a szenvedő igaz a szentélyben föltekint Istenre, és őt szemlélve kitágul a látótere. Most már megérti, hogy a sikeres cinikusok látszólagos bölcsessége a világosságnál szemlélve balgaság. Ők megrekednek az állati lét szintjén és elveszítették az emberi lét távlatát – amely meghaladja az anyagit – Isten és az örök élet felé.

A 17. zsoltár is eszünkbe juthat ezen a helyen, melyben egy üldözött igaz mondja: *„Töltsd meg csak testüket javaiddal, hadd lakjanak jól fiaik... Én azonban igazságosságban fogom szemlélni arcodat; be fogok telni alakod szemlélésével, midőn felébre-* ►

▶ *dek*”. Kétféle jóllakás áll itt: jóllakottság az anyagi javakkal és jóllakás Isten szemlélésével – a szív betelése a végtelen szeretettel való találkozásban. A „midőn felébredek” kifejezés az új örök életre való felébredésre

VERSSAROK

Juhász Gyula:

LÁZÁR FELTÁMADÁSA

*Sötét gödör, mély, szűk koporsó
Feltörtem gyöngé záradat,
Fonaladat, ó életorsó,
Tovább szövi e virradat.
Szívem, mely holt vizét a vérnek
Hiába várta, lám dobog,
Feszítik álmok és remények,
Igazságok és mámorok!*

*Lábam, mely megrogyott a harcban,
A holt sziklából ím kilép,
Szemem, amely lezárult lassan,
Köszönti e világ színét.*

*Ó mily csodákra bukkanok ma,
Ujjam tapint, ajkam beszél,
Mily szédtő sorsomnak sodra,
Az élet ó be nagy, be mély!
Világtenger színén hajósok
Vagyunk mi, boldog emberek,
Miénk a holnap, mit a sors hoz,
Mindennap új remény dereng!*

*Csodák előtt ti vakon álltok,
Nem ráz meg boldog félelem,
Hogy láttok, éltek egy világot,
Mely újra pirkad most nekem!
Ittas szemekkel nézzetek föl
S csókoljátok meg a röögőt!
Íme: ez itt csak földi börtön
S az élet végtelen, örök!*

utal. Az imádkozó zsoltáros rádöbben az igaz boldogságra: „*Én azonban mindenkor nálad maradok, megfogod jobbomat... Is-
tenhez közel lenni ez az én boldogságom.*”

Ezzel csak látszólag távolodtunk el a példabeszédünktől. Az Úr ezzel a történettel annak a felébredésnek a folyamatába akar bevezetni, amely a zsoltároknak megfogalmazódott. Nem a gazdagoknak és a gazdagságnak irigységből való elátkozásáról van szó. Az imádkozó zsoltáros felismerte az igazi jót, az válik számára világossá, hogy az ilyen gazdagság irigylése oktalanság. Az Úr az oktan okosságtól az igazi bölcsességre akar vezetni, a valódi jó felismerésére akar megtanítani bennünket. És noha nem áll a szövegben, szabad azt gondolnunk, hogy a dúsgazdag már ebben az életben üres szívű volt, aki a dözsölésben a benne rejtőző ürességet akarta elfojtani: a túlvilágon csak az az igazság válik láthatóvá, amely már ezen a világon is jelen volt. A példabeszéd felébreszt bennünket, és fel is szólít a szeretetre és felelősségre, amellyel oda kell fordulnunk szegény testvéreinkhez.

A túlvilág leírásában Jézus a korabeli zsidóság elképzelésihez tartja magát. A gazdag a Hádészban van, ideiglenes helyen, nem a pokolban, amely a végső állapotot jelenti. A gazdag ember azt mondja, a Hádészből Ábrahámnak: Küldj nekünk valakit a túlvilágról, aki megmondhatja nekünk, hogy higgyünk a kinyilatkoztatásnak. Ábrahám válasza világos, aki az Írásoknak nem hisz, az annak sem fog hinni, aki a másvilágról jön.

Jézus válasza Máténál így hangzik el: „*Ez a gonosz és hűtlen nemzedék jelet kér. De nem kap más jelet, mint Jónás próféta jelét. Mert ahogy Jónás három nap és három éjjel a föld gyomrában volt, úgy lesz az Emberfia is három nap és három éjjel a föld gyomrában.*”

Egyvalami világos: Isten jele az emberek számára az Emberfia, maga Jézus. A legmélyebb értelemben a „pászká misztériumában”, a halál és a feltámadás titkában ő a jel. Ő maga Jónás jele. Megfeszítettként és feltámadottként ő az igazi Lázár: neki, Is-

ten nagy jelének hinni és őt követni, erre hív bennünket ez a példabeszéd.

Forrásmű: Joseph Ratzinger (XVI. Benedek pápa) *A Názáreti Jézus* című könyve [4]

N. K. E.

TUDÓSÍTÓNKTÓL

REISZ PÁL ATYA PARMA FIDEI – HIT PAJZSA DÍJÁT KAPOTT

2026. február 21.

A kommunista diktatúra áldozatainak emléknapja (február 25.) alkalmából február 21-én a budapesti Alkantarai Szent Péter-templomban (Ferenciek tere) *P. Reisz Pál OFM atya*, ferences szerzetes, egykori frankás középiskolai osztályfőnököm átvette a Parma Fidei – Hit Pajzsa díjat, melyet a néhai Gyurkovics Tibor Kossuth-díjas író és Horváth Béla kisgazda országgyűlési képviselő alapítottak 2002-ben azoknak az élő egyházi személyeknek, akik a kommunista diktatúra idején is hűségesek maradtak hitükhöz, magyarságukhoz.

Az ünnepi szentmise főcelebránsa *Bábel Balázs* kalocsa-kecskeméti érsek volt. Mellette az ünnepelten kívül koncelebrált *Süllei László*, a Mátyás templom plébánosa, esztergom-budapesti általános érseki helynök, *Barsi Balázs* ferences szerzetes, teológus, hitszónok és több ferences paptestvér is.

Bábel Balázs a szentmisét az üldözött keresztényekért ajánlotta fel, hiszen a világban ma is nagyon sok keresztény szenved üldöztetést, egészen a vértanúságig. Az érsek atya rávilágított: a történelem során az üldöztetések újra és újra megismétlődtek,

FOTÓK: MAGYAR KURÍR

ezért kijelenthetjük: az Anyaszentegyház Hitvallásban rögzített tulajdonságai – egy, szent, katolikus és apostoli – kiegészíthetők volnának azzal is, hogy üldözött. Napjainkban a legüldözöttebb vallás a kereszténység, azon belül „talán kiemelten a katolikus egyház”. Ma is vannak vértanúi egyházunknak.

A díjátadó ünnepségre a szertartás után került sor. Többen is méltatták Pál atyát, köztük *Kálmán Peregrin* testvér is. Szavai szerint Pál atya nem vallásos, hanem ő maga a vallásosság. Mint ahogy Szent Ferenc sem imádkozott, hanem maga volt az imádság. *Michael Wallace Banach* magyarországi ►

megmutatkozik, minden emberi gyengeségük ellenére, akiknek élete ezért Isten eligazító lámpása mások számára itt és most a világ sötétségében.

Beszédet mondott az ünnepségen a díj egyik létrehozója, Horváth Béla is. Kiemelte: a díj alapítása óta eltelt 25 év, de még mindig köztünk élnek olyanok, akikről XVI. Benedek pápa 2013-ban így

▶ apostoli nuncius üzenetét Kulcsár Dávid, a Magyarországi Apostoli Nunciatura titkára olvasta fel: *„Reisz Pál atya kitüntetése elismerése annak, hogy nem csupán azok a személyek tekinthetők a kommunista diktatúra áldozatainak, akiket kivégeztek, börtönbe vetettek vagy kínoztak, hanem azok is, akik mindennapi csendes áldozatvállalásuk közepette ki voltak téve a verbális erőszaknak, a megfélemlítésnek, a zsarolásoknak és a fenyegetéseknek.”* (Itt ajánlom mindenki figyelmébe *A tartótiszt* című filmet, mely az első olyan alkotás, amelyben egy tartótiszt szólal meg. Az ő önvallomásai alapján kiderül, kik szervezték be a hálózati személyeket, kik és mi módon működtették az állambiztonság rendszerét. A filmből egy munkájának elkötelezett ember portréja bontakozik ki, aki feladatával kapcsolatban évtizedekig nem érzett morális felelősséget, azonban a három egykori érintettel való találkozás a múlt ártértelelésére készíti. Az egyik ilyen érintett Pál atya volt.)

Laudációjában *Sajgó Szabolcs SJ*, a Parma Fidei-díj kurátora kifejtette: a Hit Pajzsadíj Isten mutatoujja – olyan Krisztushoz tartozó papok és szerzetesek életére mutat rá, akik átadták magukat Jézusnak, akiknek életében Isten hűséges szeretete fénylőn

írt: *„Az élet olyannak tűnik, mint egy utazás a történelem gyakran sötét és viharos tengerén, miközben a csillagokat fürkésszük, melyek utat mutatnak nekünk. Életünk igazi csillagai az emberek, akik helyesen tudtak élni. Ők a remény világító fényei.”*

Pál atya meghatottan mondott köszönetet a díjért, hisz érzése szerint méltatlanul került elődei közé, olyan nevek mellé, mint Olafsson Placid, Bolberitz Pál, Kerényi Lajos. *„Koromnál fogva életem során nagyon sok emberrel találkoztam, akik már nem élnek, és valóban hősök voltak. Őket képviseelve fogadtam el ezt a díjat.”* (Emlékezzünk a nem is olyan régen az őt ért atrocitásra, mely a templom előtti tüntetések egyikén történt.)

Az ünnepelt a kitüntető díj mellé meglepetés ajándékként egy gyönyörű szép tűzpiros miseruhát is kapott.

Az ünnepségen zenei szolgálatot végzett a Ferences Öregdiákok Kórusa, vezényelt Pálmai Árpád, orgonált Szalai-Benedek Bálint. Nagy örömmre volt, és megtiszteltetésnek vettem, hogy meghívást kaptam a kórusba, melyben több osztálytársammal együtt énekelhettem.

Isten áldja meg Pál atyát!

B. Cs.

IRODALMI KÖR

2026. február 24-től

Sokunk nagy-nagy öröme újraindult az irodalmi kör a plébánián. Havonta egyszer találkozunk – a hónap utolsó szerdáján –, hogy versekről, novellákról, más szépirodalmi művekről vagy épp az irodalomról csak úgy beszéljünk.

Hogy miért is jó ez? Ezt már többen is felvetették az irodalom kapcsán. *Tóth Árpád* úgy teszi fel a kérdést, hogy „*Minék a lélek balga fényűzése?*” A költő verssorából is látszik, hogy az irodalommal való foglalkozás a lélekhez kapcsolódik, és mai kifejezést használva annak wellness pillanataira utal a hiábavalóság szóval. Valami, ami a lélek luxusát fejezi ki.

Ha irodalmat (jó irodalmat) olvasunk, akkor a megismeréshez kerülünk közelebb. A világ valamifajta mélyebb megismerésének lehetősége rejlik minden egyes sorban. És ha sikerül a befogadás, akkor mindez közelebb visz/vihet minket Istenhez, önmagunkhoz, egymáshoz.

Nos, valami ilyenféle cél vezérli azokat, akik összegyűlünk, hogy olvassunk, hallgassunk, beszéljünk. Az irodalmi kör 0. alkalmán megfogalmaztuk, hogy mit is szeretnénk ezeken az alkalmakon. Az alábbi igények mutatkoztak:

- megtapasztalni Isten megnyilvánulásait az irodalmi művekben, illetve azt, hogy az ember hogyan keresi Istent az irodalmi művekben
- hogyan tapasztalhatjuk meg Istent vagy épp a hiányát az irodalomban
- az irodalomban felfedezni a Szépet, az Istent

- beszélgetni azokról a könyvekről, amiket épp olvasok/olvasunk
- a művek hatására megszülető gondolatok megosztása
- gondolatébresztés, megosztás
- előzőleg olvasott versről, novelláról, rövidebb regényről közösen beszélgetni
- új ötleteket kapni, tippeket arra, hogy melyik könyvhöz nyúljak
- közösség megélése az irodalom által
- jó társaság

Szeretettel várjuk azokat, akik a fenti rövid ízelítő után kedvet kaptak a csatlakozáshoz. A következő alkalom április 29-én lesz. Aki kedvet kapott, hallgasson nyugodtan a lelke hívására!

Hogy lássuk, az igazán nagyok is foglalkoztak azzal, hogy megfogalmazzák, mit is jelent vers és próza, álljon itt egy rövidke *Gárdonyi Géza*-vers. Nem a műnemek szembeállítására szánom, hanem a benne rejlő képek gondolkodtattak el.

Gárdonyi Géza: TOLSZTOJNAK

Azt mondd-e, hogy versnél szebb a próza?

A próza fű. A vers közötté rózsa.

*A próza billegdélő házi kácsa:
csak úszni tud, bár oldalán a szárnya.*

*A vers csapongó énekes-madár:
a földről mindig a magasba száll.*

*A próza csupa bővizű patak,
rajt hánkolódva megy a gondolat.*

A vers aranyló tiszta napsugár.

A gondolat benn ölekezve száll.

A próza morgó malom kelepe.

A vers a szívnek hárfa-éneke.

A próza mállik, szertehull ha régi.

A vers örök, mint minden ami égi!

N. Gy.

NAGYBÖJTI LELKIGYAKORLAT

2026. február 28–március 1.

A TE ARCODAT KERESSEM, URAM

„Szívem ezt sugallta: Keresd tekintetét! Uram, a te arcodat akarom keresni. Ne rejtsd el előlem arcodat.” (Zsolt 26,8-9) – utalt Dávid zsoltárára a lelkigyakorlatos szentmise kezdőéneke. Szegedről érkezett templomunkba Serfőző Levente atya, hogy nagyböjt elején két szentmise keretében adjon nekünk lelki útravalót a húsvéti készülethez. Szentbeszédeiben Istenkeresésre hívott bennünket.

A nagyböjt időszakára tekinthetünk úgy, mint egy zárandoklatra, amelynek során Istent, az Ő arcát keressük. A vágy, hogy megismerjük, nem lehorgonyoz, hanem előrevisz, Őhöz terel bennünket. Az arcát keressük, hiszen az arc sokat elárul egy személyről. Az Istenkeresés útján és a vele való kapcsolatunk elmélyítésében az imád-

ság és a böjt lehetnek a támaszaink. Amint nordic walkingozás közben a két kezünkben tartott bot mélyebben átmozgat és lendületben is tart, úgy lelki vándorutunk során az imádság és a böjt teszi ugyanezt.

Az imádságban való elmélyüléshez tudatos elcsendesedésre van szükségünk. A csend teszi lehetővé, hogy az Isten utáni vágyunkra összpontosíthassunk, mivel a világból áradó sok információ, az ingerek könnyen elterelhetik a figyelmünket az Ő jelenlétéről. Levente atya ezt egy szép hasonlattal érzékeltette: ha egy nyugodt tó vizébe nézünk, visszatükröződik benne a valóság, láthatjuk benne vonásainkat, arcunkat. Azonban ha egy kavics beleesik a tóba, a vízfelszín fodrozódik, a tükörképünk torzul. A világ folyamatosan dobálja a köveket az életünkbe a televízión, a rádión, az applikációkon, a közösségi médián, a plakátokon keresztül, megtörve a nyugodt felszínt, és lehetetlenné téve a mélyebb elcsendesedést. Sem Istennel, sem önmagunkkal nem enged találkozni. Tudatosan kell hát lelassulnunk, megállnunk, teret és időt találnunk a csendre, imádságra. Ez,

bár üres időnek tűnhet, valójában saját magunkról és az Istenről szól. Ha rászánjuk az időt, akár kisebb-nagyobb áldozat árán is – például nem nézünk meg egy filmet, kevesebb időt töltünk a közösségi médiában –, Isten ezt az időt megszenteli, áldott időt teremt. Az imában megélt időt magához emeli, és megmutatja nekünk önmagát.

Levente atya Ábrahám példáján keresztül szemléltette, hogyan is kellene bízunk az Úrban. Ábrahám, az ősatya, Isten szavára elhagyta szülőföldjét, hogy a Kánaán földjére vándoroljon. Az Úr látszólag a biztosból a bizonytalanba hívta el Ábrahámot, de valójában a bizalom felé invitálta – mert Isten nem a bizonytalan. Ábrahám azért tudott elindulni, mert hitt; az első lépést a szívével tette meg. Mi magunk ugyanezt éljük meg, akár minden apró döntésünknel is: először eldöntjük a szívünkben, hogy megyünk valahová, és csak utána húzunk bakancsot. Minden döntésünk egy exodus. Az elinduláshoz bátorság kell, a bátorsághoz pedig remény. Mi szerencsések vagyunk, mert a mi reményünknek arca is van: maga Jézus. A mi Reményünk két

hegyre kísér el minket: a Golgotára (szenvadás) és a Tábor hegyére (megdicsőülés), mert nincs színeváltozás kereszttel, de ugyanígy nincs Golgota Tábor-hegy nélkül. A megújuláshoz néha össze kell törni először, a lelki növekedést a bőjt teszi lehetővé.

Az útravalóul szánt példázatokat az alábbi vers szép soraival zárta Levente atya:

Rónay György: JELENLÉT

*Nézz föl az égre: ott van
felhők és csillagok közt.*

*Pillants körül a földön:
ott van fűben, virágban,
állatok ámuló szemében,
emberek arcán.*

*Áss le a föld alá:
csontokból és kövületekből
szándékainak lábnyoma
dereng feléd.*

*Mindenütt láthatatlan.
Mindenben látható.*

Sz. Sz. O.

2026. március 20.

HA NEM LESZTEK OLYANOK, MINT A GYEREKEK...

Igazán régi hagyomány templomunkban, hogy nagybőjt péntekjein az egyes közösségek mondják a keresztutat. Március 20-án a gyerekek olvasták az állomások elméldéseit. Érdekes volt megtapasztalni a benem lezajló folyamatot, és hiszem, hogy nem egyedül én voltam ezzel így.

Amikor beléptem a templomba szülők és izgatott gyerekek vették körül Erika nénit (Némethné Kiss Erika, hitoktató). Amikor elkezdődött a keresztút bevezető imádsága, jóleső érzés volt végigpillantani a gyerekeken: „Milyen aranyosak!” – gondoltam. Ám ez az érzés már az első állomás után egyre inkább átadta a helyét valami mély megérintettségnek. A gyerekek keresztútja mindannyiunk keresztújtává vált. Az egyszerű és tiszta mondatok nem csak gyerekérzéseket fogalmaztak meg. Arra hívtak, hogy gondoljam át, hogy én hogyan is állok a felvetett kérdésekkel. Tudok-e hallgatni, ha erre van szükség? Vállalom-e, hogy megszólaljak, ha Isten arra hív, hogy kiálljak mellette, az Igazság mellett? Nem panaszkodom-e túl sokat, mennyire lelem

örömet a morgolódásban, zsörtölődésben? Mire használok a kezemet: lesújtok vagy simogatok, elveszek vagy adok?

Jézus szenvedése a keresztúton a gyerekek imájában megérintette a résztvevőket. Nem bonyolult okfejtéssel, hanem a szónak a legnemesebb értelmében egyszerűen szólított meg általuk a Mennyei Atya. Jó volt látni és hallani a – többségükben elsőáldozásra készülő – gyerekeket, akik úgy váltak az Örömhír hirdetőivé, hogy közben maguk is megéreztek, tiszta, őszinte hangjukon át imádkozták annak az áldozatnak a történetét, amivel Krisztus megváltott minket.

A keresztút végére már nem a felnőtt, kicsit édeskes „Milyen aranyosak!” gondolata mocorgott bennem, hanem az, hogy „Mennyire hálás vagyok, hogy itt lehettem veletek!” És talán valamit abból is picit jobban megértettem, hogy mit jelent: „Bizony mondom nektek, ha nem változtok meg, s nem lesztek olyanok, mint a gyerekek, nem mentek be a mennyek országába.” (Mt 18,3-5)

N. Gy.

JÓTÉKONYSÁGI KONCERT – ISMÉT A TORONYÉRT

2026. március 21.

„Mindenik embernek a lelkében dal van és a saját lelkét hallja minden dalban. És akinek szép a lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépen.”

Babits Mihály sorai jutottak eszembe a *Poézis együttes* jótékonysági koncertje után. Szeretetteljes légkör, igényes dallamok és szépen csengő hangok, nagyon kedves, a közönséget személyes hangon, őszintén megszólító konferálás, és ha mindemellett gyönyörűséges versek szólalnak meg, akkor befogadóként nem nagyon kívánhatok többet. Jól esett a versekre könnyen hangozódó lelkemnek az ismert és az általam nem vagy kevésbé ismert versek aránya is, és természetesen az is, hogy *Knáb Andris* hangját többször is hallhattuk az előadás során.

A műsor összeállítói tekintettel voltak a közönségre: a nehezebb témákat játéko-

sabb versek követték, még gyerekversek is előkerültek a program végén. Ugyancsak szép volt a rokonítható versek egymás mellé helyezése. Így került *Áprily Lajos Március* című verse mellé *Szabó T. Anna Február* című költeménye (lásd a cikk végén)

Nekem nagyon tetszett az is, ahogyan a zenekar tagjai – Kákay István vezetésével – egymással bántak, egy-egy mosoly, tekintet sok mindent elárult az együttes tagjainak egymáshoz való viszonyáról. Az összhang mögött valódi értékrenden

és örömteli zenélésen alapuló közösséget ismerhettünk meg. Gábor atya záró szavait felidézve: „*Lám, még egy megsérült torony is jó valamire. Enélkül ugyanis lehet, hogy soha nem ismerkedhettünk volna meg a Poézis együttessel.*”

Az eseményre megtelt a Don Bosco Közösségi Ház, a nagylelkű adományozók is kitettek magukért. A jótékonysági koncert bevételéből meghaladta az 500 000 Ft-ot. Hála érte!

N. Gy.

Szabó T. Anna: FEBRUÁR

Hallod, hogy pendül az ég? Jön a szél!
Zsendül a földben a nedv, fut a vér,
bizsereg a magban a lomb meg a fény –
túl vagyunk lassan a tél nehezén.
Olvad a hó, fenn fordul a nap,
kiböködi a hideg csillagokat,
döccen a vén Föld rossz kerekén –
túl vagyunk mégis a tél nehezén.
Jaj, milyen évszak! Hosszú, sötét.
Óvtuk az otthon csöpp melegét.
Biccen az új ág, zsenge remény:
túl vagyunk, úgy-e, a tél nehezén?
Jön, jön a szél, friss föld szaga száll,
létre gyötörte magát a halál,
nincs lehetetlen, van te meg én –
túl vagyunk, látod, a tél nehezén

Áprily Lajos: MÁRCIUS

A nap tüze, látod,
a fürge diákot
a hegyre kicsalta: a csúcsra kiállt.

Csengve, nevetve
kibuggyan a kedve
s egy ős evoét a fénybe kiált.

Régi, kiszáradt
tó vize árad,
néma kutakban a víz kibuzog.
Zeng a picinyke
szénfeji cinke
víg dithyrambusa: dactilusok.

Selymit a barka
már kitakarta,
sárga virágját bontja a som.
Fut, fut az áram
a déli sugárban
s hőkken a hó a hideg havason.

Barna patakja
napra kacagva
a lomha Marosba csengve siet.
Zeng a csatorna,
zeng a hegy orma,
s zeng – ugye zeng, ugye zeng a szived?

Tavaszi zsongás

Plébániai Bál

2026. április 18. 18:00

színvonalas műsor
meghívott előadókkal

finom vacsora
vetélkedő

tombola
sok-sok tánc

Jegyek kaphatók a sekrestyében!

Jegyárak:
plébániai tagok részére: 12 000 Ft
nem plébániai tagok részére: 15 000 Ft
támogatói jegy: 10 000 Ft

A bál költségein felül megmaradt bevételt a torony felújítására fordítjuk.
Ehhez a normál jegyáron felül adományokat elfogadunk.

HÁZI PRAKTIKÁK

NAGYCSÜTÖRTÖKI SALÁTA

A nagyböjt egyik nevezetes napja nagycsütörtök, amit zöldcsütörtöknek is neveznek, főleg német (*Gründonnerstag*) és szláv nyelvterületeken. Zöld színű ételeket fogyasztanak ezen a napon, ami bizonyos értelmezés szerint a megújulást jelenti.

Jellemző nagycsütörtöki ételek voltak:

- spenót, sóska, csalánfőzelék;
- rántott leves, tojásos ételek, tésztafélék.

A mai alkalommal egy nagyon egyszerű kínai kel saláta receptjét szeretném megosztani. Ez a növény hasonló felhasználású, mint a fejes saláta, ugyanakkor nem keserű. Magas a C-vitamin tartalma. A fejes káposztára emlékeztet az íze, de kevésbé karakteres és nem okoz puffadást. Saláta, főzelék, leves, töltött és rakott étel is készülhet belőle

Íme a kínai kel saláta hozzávalói:

50 dkg kínai kel apróra vágva, 1 vöröshagyma vagy 2 póréhagyma felkarikázva, 2 alma uborkagyalun lereszelve, só, bors, petrezselyemzöld, 2 evőkanál almaecet, 1 evőkanál méz, víz

A hozzávalókat összekeverjük, majd 1-2 órát hűtőben állni hagyjuk. Magában, de a böjt elmúltával húsok mellé is ehetjük.

Áldott ünnepeket kívánva:

K. L. M.

TEMETÉSEK

† Pap Sándor József

születési év: 1972

temetés ideje: 2025. december 19.

† Varróné Horváth Irén Mária

születési év: 1947

temetés ideje: 2026. január 23.

† Bakos Péterné (Vándor Rozália)

születési év: 1928

temetés ideje: 2026. február 13.

† Krendl Istvánné (Tóth Julianna)

születési év: 1940

temetés ideje: 2026. február 17.

† Csernák Imre

születési év: 1929

temetés ideje: 2026. február 20.

ANYAKÖNYVI ADATOK

† Hartung Györgyné (Gehér Erzsébet)

születési év: 1924

temetés ideje: 2026. február 25.

† Endre Ignác Zoltán

születési év: 1966

temetés ideje: 2026. március 6.

† Balogh József

születési év: 1941

temetés ideje: 2026. március 13.

† Pelle János

születési év: 1941

temetés ideje: 2026. március 25.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **március 30. Nagyhétfő:** 8 órától egésznapos szentségimádási nap, 17:40 Jézus szíve-litánia, 18 órákor szentmise;

■ **március 31. Nagykedd:** 7 órákor lesz szentmise, 17 órától külön gyónási alkalom, melyen több atya is fog gyóntatni, közben pedig taizei imaóra is lesz;

■ **április 1. Nagyszerda:** 18 órákor lesz szentmise;

■ **április 2. Nagycsütörtök:** 18:30 órákor ünnepi szentmise lábmosság szertartásával, oltárfosztással, utána Jeremiás siralmai, majd virasztás lesz 22 óráig;

■ **április 3. Nagypéntek:** 15 órákor nagypénteki szertartás, utána Jeremiás siralmi (17:30 órákor a főplébánián Csíksomlyói passió);

■ **április 4. Nagyszombat:** 8 órától 16 óráig a szent sír őrzése, majd 20 órától húsvét vigíliai szertartás feltámadási körmenettel;

■ **április 5. Húsvétvasárnap:** szentmiséinket a megszokott vasárnapi rendben, 7:30, 9:30 és 18 órákor tartjuk. A délelőtti szentmisék végén ételszentelés, a 9:30 órai szentmise után tojáskeresés a templomkertben a gyerekeknek;

■ **április 6. Húsvéthétfő:** 8:30 órákor lesz szentmise;

■ **április 26. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisében imádkozunk az e hónapban eltemetett testvéreinkért;

■ **április 27. hétfő:** egésznapos szentségimádás 8 órától, 18:40 órától a Jézus szíve-litániát imádkozzuk, majd 19 órákor szentmise Jézus szíve tiszteletére;

■ **május 17. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisében nyolc gyermek járul először szentáldozáshoz. Imádkozunk elsőáldozóinkért és családjaikért!

■ **május 24. hétfő:** egésznapos szentségimádás 8 órától, 18:40 órától a Jézus szíve-litániát imádkozzuk, majd 19 órákor szentmise magyar hazánkért;

■ **május 31. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisében imádkozunk az e hónapban eltemetett testvéreinkért;

■ **június 5. péntek:** elsőpéntek, 18:40 órától a Jézus szíve-litániát imádkozzuk, majd 19 órákor szentmise Jézus szíve tiszteletére;

■ **június 7. vasárnap:** Úrnapja, a 9:30 órai szentmise után körmenet.

HIRDETÉSEK

■ **ADÓ 1%:** Az idei évben is rendelkezünk adónk 2x1%-áról a megszokott módon! A jogosult szervezetek listája a https://nav.gov.hu/ado/szja1_1/felajanlasra-jogosultak/registralt_civil oldalról letölthető. Fontos tudnunk, hogy akinek nulla forint az adója, annak is számít a felajánlása az állami keret elosztásánál, így ne felejtjük el leadni nyilatkozatunkat a Magyar Katolikus Egyház javára! A technikai szám: 0011.

■ **májusban** a hétköznapi esti szentmisék előtt 18:40 órától – keddenként pedig a szentmise után – a Lorettói litániát énekeli a Szűzanya tiszteletére.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Jelen lapszámunk munkatársai:

Csépányi Gábor atya,
Barkóci Csaba (B. Cs.), Knábné Lakatos Marianna (K. L. M.),
Némethné Kiss Erika (N. K. E.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.),
Szepesiné Szabó Orsolya (Sz. Sz. O.)

Fotók:

Magyar Kurír, Szepesi Tamás

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com
www.szemere-plebania.hu